

[Ministeren for skatter og afgifter]

vinsterne inddrages. De, der har nogle gevinster af den ene eller den anden karakter, har formodentlig betalt en højere rente end den, der her er tale om. Det er jo baggrunden for de 16 pct., idet man sammenligner med den rente, man stort set skulle have betalt, hvis man havde lånt pengene på det indenlandske marked.

Det er sådan, at man for at nå frem til det, som kan trækkes fra, naturligvis skal modregne de gevinster, man har haft. Der er ingen tvivl om det, det er ikke bare tabene, man kan trække fra. De, der melder sig for at komme ind under ordningen, skal modregne alle de gevinster, de har haft, hvis de har haft nogle, i de tab, der er konstateret. Jeg har forstået på nogle af de bemærkninger, der faldt, at man havde den opfattelse, at man kunne lade gevinsterne være udenfor. Det er altså ikke tilfældet, men det er klart, at de, der har større gevinster, end de har tab, nok ikke vil melde sig. Det ville jeg ikke anse for sandsynligt. Men har man meldt sig og det senere under opgørelsen viser sig, at man faktisk har haft en gevinst i modsætning til et tab, så kan man ikke lave det om; så må man tage gevinsten til indtægt og blive beskattet deraf. Man kan ikke få det rettet, hvis man hen ad vejen finder ud af, at det måske var en forkert beslutning, man traf.

Jeg vil gerne igen komme med en venlig bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard. Hr. Bernhard Baunsgaards taler og holdninger interesserer mig jo altid, og nu konstaterede jeg minsandten, at mens jeg i forbindelse med det forrige lovforslag blev bebrejdet, at vi ingen holdning havde, ingen stillingtagen havde til et bestemt spørgsmål, så har hr. Bernhard Baunsgaard og det radikale parti overhovedet ingen holdning, ingen stilling til hele det lovforslag, der her foreligger. Nu begynder jeg at blive forundret over den debat, der føres fra hr. Bernhard Baunsgaards side. Det er ikke første gang, jeg er forundret over hr. Bernhard Baunsgaards holdninger til forskellige spørgsmål, det vil jeg gerne understrege, men min forundring vokser, efterhånden som debatterne skrider frem.

Jeg vil gerne sige, at afgørelse af, hvilke forslag der skal ned i salen til anden behandling, sorterer ikke under regeringen eller ministre, det sorterer under udvalgsformanden, og hvis hr. Bernhard Baunsgaard vil have at vide, hvilke forslag der skal i folketingsalen

inden for skatte- og afgiftsområdet, så må hr. Bernhard Baunsgaard tale med formanden for skatte- og afgiftsudvalget. Det vil jeg eller regeringen overhovedet ikke blande os i. (*Bernhard Baunsgaard*: Om regeringen ville optage dem!). Der blev spurgt, om et par forslag – jeg husker ikke, hvilke det var – skulle ned til behandling i salen, og dér er det, jeg siger: det er skatte- og afgiftsudvalgets afgørelse. Så bliver der sagt: hvis regeringen ville optage dem. Men så havde de nok været fremsat. Men om de skal til behandling i salen, er det udvalgets opgave at tage stilling til.

Jeg kan bekræfte hr. Waldorffs opfattelse af lovens bestemmelser. Det var rigtigt fortolket, som det blev sagt, at det er, når de samlede lån er udløbet, man skal træffe afgørelse om, hvorvidt man vil ind under lovens regler.

Jeg kan tilsige min medvirken til en hurtig udvalgsbehandling. Vi skal svare på de spørgsmål, der kommer, og der er jo også rejst nogle problemer her, som egner sig til drøftelse i skatte- og afgiftsudvalget.

Maisted (FP):

Jeg takker selvfølgelig for al den ros, fremskridtspartiet har fået i forbindelse med dette lovforslag. Jeg vil gerne præcisere, at jeg finder det bedre, hvis vælgerne direkte stemmer på fremskridtspartiet, fremfor at vi skal have vore forslag gennemført sådan lidt efter lidt igennem regeringen.

Hr. Waldorff kom med nogle bemærkninger, som sådan set karakteriserede hans opfattelse af hele vores samfund. Han sagde, at kulturministeren måtte jo være ked af, at han ikke kunne give teaterstøtte, og at han ikke kunne give støtte til alt muligt, hvad man nu kunne finde på i den afdeling, når man gav erhvervsstøtte af denne karakter til nogle virksomheder. Se, disse virksomheder får blot lov til at fradrage en driftsudgift; der er ikke tale om en form for støtte. Det væsentlige ved dette lovforslag er, at vi prøver på at bevare nogle produktive arbejdspladser, som er forudsætningen for, at der overhovedet er en krone til kulturministeren, han kan dele ud af. Det er denne forskel i opfattelse, som adskiller VS og fremskridtspartiet. Det er jeg meget taknemlig for er blevet klargjort her i dag.